

LEŽÁKOVINY

3/2014

Rubriky : Co se stalo?

Vánoce jsou tady

Povídky

Okénko do devítek

a mnoho dalších rubrik

... na úvod ...

Ahoj všichni.

Konečně jsou tu Vánoce a náš oblíbený JEŽÍŠEK, který nosí naše vysněné dárky. Ale naopak nás mrzí, že se s vámi loučíme pro tento uplynulý rok, a proto vám tím to přejeme krásné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2015.

CO SE STALO A STANE V PROSINCI:

4.12. - Vánoční těšení na Ležákovce

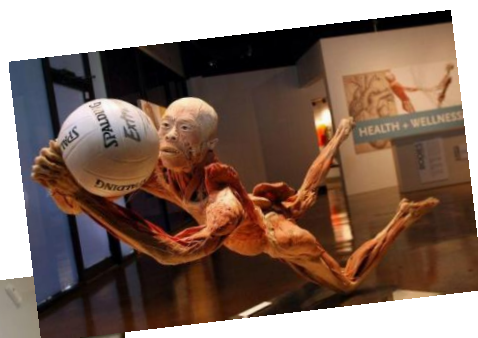
9.12. - Obal na cestách

10.12. - Exkurze BODIES REVEALED 9. ročníků

12.12. - Školky ve škole

16.12. - Vánoční koncert v Orlovně

20.12. - 4.1. - Vánoční prázdniny

Více na www.zslezaku.cz

Kateřina Vašková (9. B)

Dřívější Vánoce

Když se zamyslíme nad tím, jak slavíme Vánoce nyní, a jak se slavily v dřívějších dobách, uvědomíme si, že je vše jiné. Z některého úhlu lepší a z některého horší. Vždy totiž záleží pouze na úhlu pohledu. Na tom, jak danou věc vnímáme. A nyní trochu zapřemýšlíme nad tím, jaké to bylo slavit Vánoce před několika lety.

Jaké to asi bylo, když rodina usedla ke štědrovečernímu stolu společně s babičkami, dědečky, tetami, strýčky a dalšími příslušníky rodiny? Bylo to něco nepopsatelného. V celé rodině vládl harmonický klid a pohoda. Všichni si pochutnávali na kaprovi s bramborovým salátem a netrpělivě vyhlíželi příhod Ježíška. Po večeři si rozkrojili jablko, aby zjistili, jaký zdravotní stav jim příští rok přinese. Hodili střevícem, aby se dozvěděli, kdo v nadcházejícím roce odejde z domu. Pouštěli lodičky a lili olovo. To vše se odehrávalo u malebného, prostými ozdobami ozdobeného vánočního stromečku. Všichni, a to do jednoho, měli radost z toho, že mohou být pohromadě v teple svého domova.

Když už byla venku opravdu veliká tma, tak se všichni teple oblékli, vyšli před dům a udělali si hezkou a mrazivou večerní procházku, při níž děti netrpělivě vyhlížely malou hvězdičku, jež symbolizovala Ježíška. V dětských očích byl vidět obrovský náznak štěstí a radosti. Všude byly závěje sněhu, které pobízely k postavení sněhuláka.

Po opravdu vyčerpávající procházce se po zazvonění zvonečku všichni nahrnuli ke stromečku, kde každý našel aspoň jeden malý dáreček. Jednu opravdu maličkou věc, která dokázala vykouzlit opravdu veliký úsměv na tváři. Ať už to byly ponožky, knížka, panenka, nebo cokoli jiného. Byl to sice jen jeden dárek, ale dokázal opravdu potěšit. Byl darovaný z lásky a ne z donucení.

Proto bychom si měli uvědomit, že i opravdová drobnost udělá velikou radost!

Co myslíte, které Vánoce jsou lepší? Ty co byly dříve, nebo ty, co jsou dnes? Za mě jednoznačně ty dřívější, ale i ty dnešní mají své kouzlo.

Zuzana Semerádová (9. A)

Vánoční rekordy

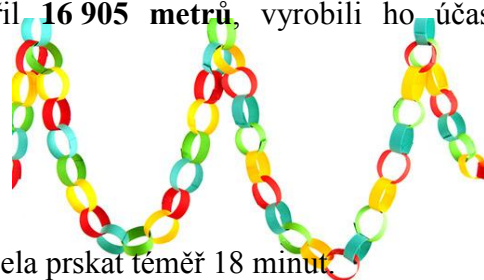

Nenapadlo vás někdy, že by bylo krásné překonat nějaký neobvyklý rekord? Vánoce jsou přeci plné příležitostí!

Nejmenší ozdobně zabalený dárek byl australský opál o rozměrech **1x1 mm**. Radka Křivánková ho zabalila do krabičky o rozměrech 4x3x1 mm.

Nejdelší papírový řetěz na světě měřil **59,05 kilometrů**, vytvořili ho univerzitní studenti v Dublinu. Nejdelší český papírový řetěz měřil **16 905 metrů**, vyrobili ho účastníci vánočních trhů v Karviné.

Nejdelší prskavka v Česku měřila **250 cm** a vydržela prskat téměř 18 minut.

Rekordní vánočka měřila **4,5 metru** a vážila **50 kilogramů**.

1.

Ježíšek nebo Santa?

Chtěla bych se vám svěřit s tím, že mě trochu trápí, jak si dnešní děti pletou Ježíška se Santou. Nechci přímo říci, že je Santa špatný. Když ho mají Američané nebo Angličané, ať si ho mají. Ale pokud vím, naše české děti by měly spíš věřit na JEŽÍŠKA.

Přiznejte si sami, že když se třeba podíváte na výtvarnou soutěž, kde je zadané téma "JEŽÍŠEK", mnohokrát tam vidíte obrázek podobný našemu Mikuláši, tedy obrázek Santa Clause. Nebo se někdy podívejte na televizi - sami uvidíte, že i na českých programech se setkáte například s televizní reklamou, kde vystupuje Santa Claus.

Tímhle vším nechci opravdu říct, že Santa Claus je špatný. Ale dle mého názoru (a věřím, že i podle spousty jiných lidí) opravdu není český.

Anna Šmídová (8. B)

DOPIS OD JEŽÍŠKA

Milí lidé,

každý rok mi píšete dopisy, ve kterých mě prosíte o dárky. Je zajímavé pozorovat, jak se o adventu začnete chovat lépe, abyste si své dárky zasloužili. Já Vám je na Štědrý den nadělím pod stromeček. Nejraději se dívám, jak rozbalujete své vysněné dárky. Vždy při tom máte velikou radost, tím děláte ještě větší radost mně, protože mám rád, když se lidé radují a jsou šťastní a veselí. Je to takový dárek pro mě, protože v ten den slavím narozeniny. Letos o Vánocích to bude 2015 let od mého narození.

Tenkrát mě Bůh poslal na Zemi, abych zachránil lidstvo před božím trestem za hříchy, které spáchalo. Měl jsem schopnost naslouchat myšlenkám Boha. Mým úkolem bylo napravovat hříšníky, navracet nemocným lidem zdraví,

Chtěl bych Vás poprosit, abyste se k sobě chovali vzájemně hezky celý rok, ne jenom v období Vánoc. Pokud byste chtěli hovořit s Bohem, říkejte tuto modlitbu jako já:

*„Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno tvé,
přijď království tvé,
bud' vůle tvá jak v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes
a odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům,
a neuveď nás v pokušení,
ale chraň nás ode všeho zlého.“*

Přeji Vám krásné Vánoce.

Váš Ježíšek

Věra Seifertová (8. B)

Vracíme se v čase

Tentokrát do roku: 1914

Milí čtenáři, vítejte u třetího vydání rubriky „Vracíme se v čase“! Máme tu zase po roce čas vánoční, a proto jsem se rozhodl zavést vás do **bojem rozbouřené Evropy**. Že to k Vánocům nepatří? Že **válka a Vánoce nejdou dohromady**? Omyl! **Hranice je mezi Vánocemi a válkou je tak tenká**, že se až možná budete divit. Na začátku I. světové války se totiž odehrál od té doby již neopakovaný Vánoční příběh, který je často také označován jako **nejsilnější Vánoční příběh, který kdy historie napsala**. Tento **projev lidskosti**, který si dali zneprátelené strany navzájem, byl **nejkrásnější vánoční dárek**. Psal se **prosinec roku 1914...**

07. prosince 1914 napsal novořečený **papež Benedikt XV.:** „...zda mohou zbraně mlčeti v den, kdy andělé zpívají...“ Je pravděpodobné, že to byl první popud k tomu, co se odehrálo o 17 dní později, na **Štědrý den roku 1914**. Nejpatrnější **příměří vypuklo na západních frontách** u belgického města **Ypres** (zapojilo se do něj na **100 000 vojáků** z obou zneprátelených stran). Tam začali vojáci z německých zákopů zpívat tradiční německou vánoční píseň a symbol Vánoc v Německu, **Stille Nacht**. Britové se k nim zanedlouho připojili. Nad zneprátelenými zákopy zaválaly transparenty s nápisy „**Frohe Weihnachten**“ na straně Němců a „**Merry Christmas**“ na straně Britů. Po chvíli nejistoty začali vojáci opouštět zákopy a **vycházet na „území nikoho.“** Tak se přezdívalo místu mezi zákopy, o které se bojovalo. Vojáci si začali **třást pravicemi a připíjeli si paradoxně na zdraví**. Předávali si vzájemně **drobné dárky**, jako **knoflíky** od uniforem, panáky **whisky, rumu a koňaku**, nějaké ty **cigarety, pohlednice a jídlo**. Vládla harmonická atmosféra za zpěvu koled a vzájemného porozumění. Dokonce se deníky vojáků, které se dochovaly, zmiňují i o **přátelském utkání ve fotbale**. Hrál se na bahnité ploše v obrovském množství hráčů. Fair play, faulů prý bylo totiž minimum. Podle dochovaných svědectví **zvítězil tým Německa nad Anglií 3 : 2** (zápas mimochodem skončil tím, že se pofiderní **míč protrhl** o ostnatý drát). „*Když se však ohlížím, těch jedinečných a podivných Vánoc bych se nezřekl pro nic na světě,*“ psal domů britský voják Bruce Bairnsfather.

A jak dlouho že onen projev lidskosti trval? To je různé, fronta od fronty. Někde se znovu **začalo střílet už na Boží hod**, jinde se boje obnovily **mezi svátky**, ale na některých místech **mír vydržel až do Nového roku 1915.** „*Mám již o Němcích jiné mínění. Teď ale obě strany začaly střílet a jsou opět smrtelnými nepřáteli. Velmi zvláštní, ne?*“ ptal se v dopise voják Percy. Další příměří už bezmezná brutalita I. světové války nedovolila. Málokdo ze zúčastněných vojáků se také dožil složení zbraní v roce 1918. Příměří z prosince prvního roku války tak zůstalo jedinou velkou epizodou lidskosti a rozumu uprostřed zvěrstva a šílenství. **(Na horním obraze je zachycená přátelská atmosféra mezi Němci a Brity o Vánocích 1914)**

Veselé Vánoce Vám všem přeje Radek BŘÍZA (9. B)

Příběh

Katsu a Japonské Vánoce

„Ano i v Japonsku slavíme Vánoce a to 24. prosince stejně jako vy“ vysvětlovala Katsu své kamarádce Sophii, která byla v Japonsku na výměnném pobytu přes vánoční svátky. Slaví se tu, ale jen díky USA, a proto je starší obyvatelé jako moje babička neslaví. I přes to, že jsou Vánoce, chodí rodiče do práce a my děti do škol. Když skončila škola, čekalo je spousta práce, musely vyzdobit jejich dům a i okolí před domem rostlinami, což nemá spojitost s vánočními svátky, ale s příchodem Nového roku a Japonci to nazývají kadomatsu. Musely dojít do cukrárny, kde koupily vánoční šlehačkový dort s jahodami a pomoci mamince s přípravou „vánočního kuřete“. „U nás zdobí stromeček jen někteří lidé a zbytek dostává dárky k postelím“ vysvětlila Sophii Katsu. Když se kuře dodělalo, mohli jít všichni na štědrovečerní večeři. Po ní šly Katsu se Sophii do postelí a čekat dokud je nenavštíví *Santa Kurosu no ojii-san (Dědeček Santa Claus)* a *japonský nosič dárků Hoteiosho (Je to bůh štěstí, který má oči i vzadu na hlavě, aby kontroloval, že byly děti hodné)*. Ráno objevily spousty dárků a pak už se mohly těšit na oslavy příchodu Nového roku.

Poznámka: Když přestanou děti věřit na Santu, už dále nedostávají dárky, a proto na něho věří třeba i 30-ti letí Japonci.

Tereza Vránová (9. B)

IKONA

9.A

Když se řekne prosinec, okamžitě se mi vybaví datum 5. 12 a 24. 12. My na Ležákovce jsme si ale přidali ještě jedno datum 4. 12., byl to den, který nesl název: VÁNOČNÍ TĚŠENÍ. Všude vonělo cukroví, školou se linula vánoční atmosféra a zpěv vánočních koled. 5. 12. jsme se my 9. A vydali jako nejstarší na škole rozdat mikulášskou nadílku. Začínali jsme u prvňáčků, kteří se čertíků trochu báli, ale zaspívali nám písničku a tím byly všechny jejich hříchy smazány. Dále jsme postupovali ve třídách 2.A-8.A.

Ve dnech 10. 12-11. 12 jsme zavítali do Brna, společně s 9. B. Hlavním lákadlem pro nás byla Výstava lidského těla Human body v Brně, která pro nás byla velmi naučná. Podívali jsme se i do brněnského podzemí. Poslední den jsme zakončili v Kanceláři veřejného ochránce práv Brno.

Žaneta Petrlíková (9. A)

Okénko do 9.B

Tak to vypadá, že jsme čtvrtletí přežili všichni ve zdraví. A už zase jedeme dál...

- Na pěvecké soutěži Zlatý hlásek nás reprezentovala Simča Vobejdová a Anička Dušánková. Děkujeme a gratulujeme za pěkné umístění.
- 4. listopadu se Pája Říhová, Pavel Drahoš a Zdeňka Nováková zúčastnili konference, která se konala k příležitosti našich znalostí o vypálených obcích v České republice za druhé světové války. Navazovala na exkurzi v Ploštině, která se uskutečnila letos v dubnu. Z této akce si každý odnesl knížku, ve které bylo obsaženo jeho literární nebo výtvarné dílo.
- 5. listopadu se do naší školy přemístilo 28 středních škol z různých míst České republiky. Prezentovaly se jak nám domácím, tak i zájemcům z jiných škol.
- 12. listopadu jsme my holky zažily neskutečný klid ve třídě. Všechny kluky totiž paní učitelka Rybenská odvezla do SPŠ Chrudim, aby se podívali, jak to tam chodí a třeba se pro tuto školu rozhodli k dalšímu vzdělávání.
- 4. prosince se po dlouhých přípravách uskutečnilo Vánoční těšení. Někteří vystupovali a jiní pomáhali prvňáčkům. Na závěr si všichni zapěli písničku Rolničky. Už se těšíme na zítřejší den, kdy si pořádně užijeme Mikuláše ☺

Autor: Zdeňka Nováková (9. B)

